

- 3 No. casum in quo appellatio remouetur. t Op. q legatus di spen set, quia exercet referuata Papæ, de off. le. quod trans lationem. sol. illud de cōsuerudine introductum est, ex spe ciali consuetudine sedis apost. & ex certa scia, vt ille casus transeat propter periculum. Vel secudo, legatus non potest, referuata in priuilegium quādō est natus in prouincia sua, ideo talis non posset talem dispensationem facere, legatus autē de latere, pōt hanc dispensationem facere, quia isti mi sti non habent ita largam potestate, quod autē legati de late re habeant maiorem potestate, patet, quia pars sunt corpo ris^a Papæ, vt patet de of. leg. volentes, ad hoc optime. 94. d. c. i. gl. dicit q nulli possunt dispēsare, sicut nec pnt̄ cōciliū Lateran. dispēsare. inf. de pb. dilectus. t No. gl. q nō pōt̄ eps, & ēt legatus de latere cōciliū, & canonem concilii dispē sare, vide gl. de ele. cū dilecti. Hoc. vñ q si dispēsatio fiat ex cā, quia p p vtilitatem ecclesie, q ēt hoc permittatur epo, de quo sup. e. ex tua, dic vt dicam inf. c. proxi. Op. q nō de buerit moneri, vt si resignaret p̄epositus, q a non pōt̄, nisi i manib. epi, de renū. admonet. & c. quod in dubiis, sol. dic q forte p̄epositus cū capitulo erat exemptus, vel poterat hoc ex speciali mādato Papæ, vel ordinarii, all. de pb. in La teran. Vel dic p p monebat, vt resignaret in manib. dīcefa ni, q forte p̄epositus patronus erat, ad quē talia spectare vñ. xvi. q. 7. filii, de quo de sup. neg. prel. literas. t Ultimo^b pōdera tex. q a illud nō dī à Papa manasse, q dī manauit ab ipsius legato, q dī est verū ex generali mādato, securus si spāli, vt ēt gl. sup. ver. cū factū p̄decessoris. s. de rescl. literis. q dī no.

A D D I T I O N E S .

- a Corporis. Adde Ro. cons. 498. & licet legatus ex causa non pos. si contra ius statuere, potest tame. ex causa illi derogare, vt dicit idē Ro. cons. 3. 3. & 438. In hoc dicitur de legato, q licet non possit tollere legem, tamen potest illi ex causa dīrogare, addit q legatus non potest dīrogare statuto concilii genera lis, vt Spec. de leg. in §. 8. in ver. quid si Papa, & vide tex. in c. dilecto, de prob. Et an, & quando possit dispēsare, vide Spec. in c. de leg. in §. 9. vbi plene ponitur materia dispensationis, & c. in §. 4. 1. 6. Et an legatus habens autoritatē conferendū beneficiū qualiter, & cum vacante possit conferre beneficia reter nata vel deuoluta potest conferre, sed reservata non potest, vt per do. de Rot. decisi. 2. 2. inc. legatus, in nou. & vide Car. in cle. 2. in 3. q. de off. ord. & in cle. p. in 5. q. de p̄eben. 2. an, & quando legatus possit dīp̄eferre contra constitutionem superioris, vide D. Car. post gl. in cle. 2. de recipr.
- b Ultimo. Vide que tradit Bar. in l. non solum. s. si mandato. ff de iniur. vbi tradi dit, an mandans dīcat facere, de quo per Fel. in c. mulieres, de sent. excom. per Ang. Arc. vbi lat. Ang. Ariminiensis in trac. de malefi. in ver. Semproniu mandatorem. Sib. Sapija.

S V M M A R I V M .

- 1 Constitutio declaratoria trahitur ad præterita.
2 Illegitime natus quando dispensatur per episcopum sine per Papam ad beneficia.
3 Surreptio non causatur ex eo, quia fuerit tacitum id, quod mouisset magis principem ad refringendum.
4 Ratio quare episcopus dispensat in criminibus & non super defectu.

C A P . XVIII.

- I**mīs. Illegitimus absque dispensatione Papæ ad dignitatem, vel personatum promoueri non potest. Primo ponit abusum prouincie. Secundo circa præterita corrigi iubet, & in futu rum prohibet. ibi, quo circa. Casus literalis. In prouincia Turonen. filii sacerdotum, & alii illegitime nati, p̄mouebā tur ad dignitates & ad personatus, & ad alia beneficia curā animarū habentia, sine dispensatione apof. sed. Vñ mandat Papa archiep. Turonen. quatenus p̄dictos oēs remoueat a dignitatib. p̄sonatib. & hmōi bñficiis curam aīarū habētib. & illas p̄sonis idoneis conferre faciat, per illos ad quos col latio iploū dignoscit p̄tinere, p̄cipiens ne de cētero illud attētare p̄sumant. Ber. No. q illegitimi ad dignitates, vel p̄ sonatus, p̄moueri nō p̄st, absq; dispensatione apostolica fe dis, a cōtraria, q in aliis nō curatis, nec dignitatib. nec p̄sonatib. p̄moueanf ex dispensatione inferioris. No. 2. arg. q dī dignitas, & p̄sonatus dicant curati. t No. 3. q constitutio de claratoria trahit ad p̄terita. No. arg. q pena indigni conferē tis non habet locū in hoc conferente, & sic pena c. c. in cū cōf. de ele. non vñ ad hoc extendi, sed dic. vt ibi. t Quero an cū illegitime natis dispēsent epi, vt promoueanf ad bñficiū simplex? Rñdet gl. q planū est quod ad bñficia curata, vel di gnitates nō dispēsent, vt hic. sup. e. ex tua. sup. c. px. & c. ad abolendā. In bñficio autē simplici gl. arguit p. & p. Et vñ primo q dispēfare possint vt ad sacros sine bñficio, & vt ad sim plex bñficiū p̄moueri possint, q. a, eo quod prohibet ad di gnitates, p̄mittere vñ ad alia bñficia, quia q dī vno prohibet, &c. 25. d. c. qualis. Secundo, quia nō inuenit hoc episco pis p̄hibitū, ergo eis cōcessum intelligit. inf. de re. pmu. ad

qōnes. Non ob. sup. c. pxi. & c. ad abolendā, de seruis non or di. consuluit, q a in illis nō cōcē ius statuit, id est ponit, p̄ hoc dispensatio non p̄hibet. Nō ob. q solus Papa dispēsat, vt in cal. literas, ibi Papa dispēsat, q a ab eo fuit petitiū, p̄ hoc nō p̄hibet inferiorib. ne dispēsent, vnde remanet gl. q in talib. bus dispēsent. Idē lo. lvi. di. in summa. Gof. in sum. huius ti. S. circa filios. Hodie determinatū est, q in minorib. ordinib. cū illegitimis dispēsat eps, in maiorib. nō. In bñficio cu rato non dispēsent, in beneficio nō curato sup quo alias di spenfare non possit, nō dispēsat, ex quo aliud subest indispēfable, si aliud nō subest, dispēsat in simplici, non in di ginitate, vel bñficio curato. Cōcludendo dic, q aut in bene ficio concurrit vitiū, q a fuit paternū, & cū hoc persona est illegitima, & cōcordat oēs, q solus Papa dispēset, vt in c. p cedenti, facit tex. c. i. de fi. psby. li. 6. & ibi gl. in ver. tale. Aut solū est vitiū successionis vitande cessante illegitimitate, & op. s. sunt. Cōis op. habet, q nō dispēset eps, sed solus Papa, ar. sup. c. dilectus. Et hic Ho. distinxit, an cū cā, intelligo cō cernente vtilitatē ecclesie, velit dispēsare eps, & pōt, an si ne cā, & nō p̄t, vt no. in d. c. dilectus. Idē tenuit Ray. in sum. sub hac rub. & sentit Arc. e. t. i. c. i. li. 6. in ver. dispēsari, hic di cit, q si uitū est notū, ita q ex hoc diffariāt ecclesia, poterit solus Papa dispēsare, si p̄ hoc nō diffamef ecclesia, no. ad hoc de re iu. cū te. & recitat gl. de fi. psb. c. i. li. 6. & recitat Ho. in sum. huius ti. i quo clare nō firmat. Satis equū puto, q si sub sistat cā cōcernēs vtilitatē ecclesie possit dispēsare. ar. sup. c. veniēs, alias p̄cedat op. q solus Papa dispēset. Qñq; adeat solū vitiū illegitimitatis, & tūc licer oīi essent op. dic q aut vult dispēsare ad ordines, aut ad bñficiū, si ad ordines mino res pōt, si ad sacros, non, si ad bñficia aut ad episcopatū, & solus Papa dispēsat, de ele. innotuit, & no. de po. pla. c. fi. de ele. cū dilecti. Vñ dicit Ho. i sum. huius tit. S. sed notadū, ad fi. q. ad hæc bñficia, q summa, p p excellētiā, appellat, nō di spēsat, nō si Papa: aut vult dispēsare ad curatū, & nō pōt, vt in c. i. e. t. i. li. 6. aut vult dispēsare ad dignitatē uel p̄sonatū nō curatū, & aīrio hic, & in pall. inf. de fil. psb. li. 6. q possit, q a excludit solū curatū. Arch. de fi. psb. c. i. li. 6. in uerbo, be neficiū habēs curā aīarū, & cōcludit ibi, q eps nō dispēsabit, q a dispēsatio est odiosa, iō sub potestate dispēsandi in bñficio nō cōprehēdī dignitas, uel p̄sonatus. ar. eorū q no. gl. fi. de pb. cū oīl, & dicit hoc tenēdū. Qñq; vult dispēsare ad bñficiū cui ex cōsuetudine, vel statuto est annexus or do sacer. & dicit Arc. e. t. i. c. i. li. 6. q a ex quo est inhabilis ad ordines sacros, & in cōnexo dispēsat solus Papa, dispēsabit solus, ēt i bñficio cui annexus est sacer ordo, allegat de pur. ca. accedit. Qñq; vult dispēsare, vt si canonicus in ecclesia cathedrali, & nō pōt. inf. c. quis, q a ecclesia cū cura accede re vale p̄bendā ecclesia cathedralis, de pb. extirpandā. S. q uero, & c. exposuit, & dc pb. super eo. li. 6. vñ pbēda ē di gñor, q cura, cū nō possit in cura, ergo nec in pbēda. Contrariū ut sentire ibi Arch. q nō haber ecclesia curatā anne xā p p generalitatē uerborū, ut in d. c. i. vbi permitiū dispē sare, cū bñficio non habente curā aīarū, ad hoc q a nō vñ ex p̄fesse p̄hibitū, ergo est pm̄sonum. l. di. i summa. c. miror, ad hoc q dī no. Ho. in summa e. t. i. S. fi. iuxra fi. uer. circa hoc no tā. ubi canonias, & alia bñficia curā aīarū nō habēta appellat. Vbi autē ac tui pbēde effet annexū bñficiū curatū, ac dispēsare possit, & inclinat q dī sic, q a talis nō dī curata, de pb. sup. eo. li. 6. Io. An. i. gl. tenet p̄riū, q a fatis saltē i cōsequē tia dispēsat si teneat cura, & hoc tenet ibi gl. p. tex. c. i. quasi hoc sit bñficiū sine cura, q. b. dispēsare nō pōt. Prædicta oīa limitat lo. q. eps, in curatis nō dispēsat, nō si subit sum me necessaria. i. q. 7. c. requiritis. S. nō, & c. rali, & de seruis nō or. de famulis, & q a necessitas nō habet legē, de cōse. di. i. sicut, ad hoc, q dī no. Arch. de elec. licet. canō. recitat q alii p̄riū tenet, q sibi uf dūrū Ho. illud recitat, & tenet sup. c. ex tua. Sed dicit, q curia seruat p̄riū, & hoc sequendū, sed de iu re primū est uerius, fm. cū. Teneas, q seruat curia de iure es fe. Ho. in summa huius ti. S. sed notadū, distinguēbat inter dispēsationē volūtariā, rōnabilē, & necessariā, de volūtaria oīo dicit q solus Papa illā facere pōt, inst. de iure nat. S. sed & q dī principi, ad hoc, de cōcē. pb. cū nostris. Quādā est rō nabilis, & nō necessaria p p progatiū meritorū, & dicit, q hāc solus princeps in summis & duplieb. exercet, q fint du plicia appellat bñficia habēta curā, quādā est dispēsatio ne cessaria, & hāc dicit, q eps facit. In oībus dicit, q Papa volūtarie dispēsando peccat, fm. eū in loco pall. & ibi plenissi me declarat, quod bñficiū dicatur curatū. Qñq; cum illegiti mo declarat, quod bñficiū dicatur curatū. Panor. super Secundi Primi. I 4 mo